

**Пам'ятайте
про
Україну!**

СВОБОДА
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Нью-Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Нью-Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

PIK LXXXIV. Ч. 25. ДЖЕРЗІ СІТІ і НЬЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 2-го ЛЮТОГО 1977 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, FEBRUARY 2, 1977 No. 25. VOL. LXXXIV.

УНС ЗНОВУ ПРОДОВЖИВ ВИДАЧУ БОРГОВИХ ЗОБОВ'ЯЗАНЬ ДЛЯ ЧЛЕНІВ

Джерзі Сіті. — Ідучи на зустріч багатьом своїм членам, які виявили бажання інвестувати свої ощадності на найбільш корисних і вигідних умовах в Боргові Зобов'язання Українського Народного Союзу, Головний Екзекутивний Комітет рішив продовжити видачу таких Зобов'язань ще до кінця лютого цього року — інформує головний касир мгр Уляна Дячук. Як відомо, Український Союз видає такі Боргові Зобов'язання від позичок для членів і Відділів та платить від них вісім відсотків, при чому від позичок на п'ять і більше тисяч доларів відсотки виплачуються квартально, а від одної до п'яти тисяч доларів відсотки виплачуються піврічно в квітні і жовтні. Всі ці позички на Боргові Зобов'язання, що їх формально видає Корпорація Української Будівлі, виключним власником якої є Український Народний Союз, будуть сплачені в жовт-

ні 1979-го року. Як відомо, всі ці позички від членів УНС і їх Відділів на таких корисних для них умовах живаються на сплату позичок в банках, взятих свого часу на покриття коштів будови Української Будівлі УНСоюзу, усі приміщення в якій уже винаймені, а прибуток з чиншу від винайменних приміщень вносить вже в цьому році кругло 1,600,000.00 доларів. Інформуючи про продовження видачі Боргових Зобов'язань для членів на ще один місяць, пані Уляна Дячук рівночасно подає, що в одному тільки місяці січні ц.р. таких Боргових Зобов'язань для членів видано на суму 640,000.00 доларів, а загальна сума дотеперішніх позичок на ці Зобов'язання вносила з кінцем січня 1977 року 3,067,000.00 доларів. У справі цих позичок треба звертатися до Головної Канцелярії УНСоюзу в Джерзі Сіті.

В Національній Архіві Канади відбулася перша виставка українського мистця

Оттава, Канада (Ольга Войченко). — Дня 21 січня 1977 р. відбулося тут святкове відкриття першої української виставки у приватності запрошених гостей, офіційних представників архіву та представників організованого громадянства столиці Канади.

Виставка складалася із селекції образів з мистецької спадщини проф. Катерини Антонович, що померла в лютому 1975 р. у Вінніпегу. Перед смертю вона підписала контракт з Національним Архівом Канади, на основі якого цей архів перейняв у піклування колекцію образів, рукописів та інших матеріалів проф. Антонович. Їх перевезено в 1976 р. до Оттави і заходом відділу образів підуправу Жоржа Деліа і з допомогою Діани Коте вибрано портрети видатних українських діячів та малюнки-красиви для окремої вистави з нагоди „Українського Тижня“ в Оттаві.

Відкрив цю виставку директор етнічного відділу Волтер Нютел, пояснюючи ціль виставки й звертаючи

увагу на зберігання різних збірок етнічних груп Канади, що її проводить Архів у рамках багатокультурної програми канадського уряду. З черги промовляв голова місцевого Відділу КУК, А. Криворучко, підкреслюючи роллю роду Антоновичів в історії української культури та вітаючи на відкритті членів родини: дочку й сина св. п. Катерини Антонович, пані Марину Рудницьку з Вінніпегу й Марка Антоновича з Монреалю.

Третім промовцем на відкритті був проф. Яр. Рудницький, що підкреслював вагу праці Королівської Комісії Б-Б і в наслідок — політику багатокультурності, завдяки якій можлива не тільки ця виставка, а й безпечне приміщення та факове опрацювання архівних збірок окремих українців й організацій в Канаді. Він сказав подяку в імені родини за влаштування цієї виставки.

Після відкриття відбулося прийняття, а приватні дістали відповідну літературу про життя й творчість Катерини Антонович.

КУК в обороні доброго імені української громади в Канаді

Вінніпег. — Центральна Комітет Українців Канади інформує:

В останньому часі при нагоді різних прилюдних імпрез і виступів використовується т. зв. „українські жарти“ для потреб чисто комерційного зацікавлення. Щоб бути більш активними, автори цих жартів часто переступають границі пристойності, а часом і обов'язують закони проти знеславлення, у висліді чого їх виступи залишають неспокій і почуття пониження як серед українців, так і не-українців Канади.

Слово „богач“, яким в початках нашого поселення зловні сусіди прозивали новоприбулих іммігрантів, включно з українцями, давно вийшло з ужиття в Канаді. Але чому сьогодні деякі канадські українці залюбки уживають того образливого епітету на себе самих.

Не відкидаючи ідеї уживати і популяризувати серед своїх і чужих, і при

кожній нагоді, цінності пребагато українського гумору, українська громада в Канаді повинна критично поставитися до навісного викривлення і примітивізації анекдотів про себе самих, які ображають почуття української гідності і нічим не починаються до збагачення нашого вкладу в культуру Канади, якого нам не раз завидують інші поселенці Канади.

Немає способу успішно користуватися того роду публічним осмішуванням, якщо самі українські громади і кожний свідомий українець не реагують на кожну місці і не осудять того роду виступів усіми доступними нам культурними способами, включно до зустрічей з авторами таких виступів і масовими листами до редакторів тих часописів, які поміщують згаданих осіб. Про того роду українськими жартами — інформує Центральна Комітет Українців Канади.

АМЕРИКА ПРОДОВЖУВАТИМЕ СВОЄ ЗАЩЕКАВЛЕННЯ ЛЮДСЬКИМИ ПРАВАМИ В СВІТІ — ЗАПЕВНЯЄ САЙРУС Р. ВЕНС

Вашингтон. — З'єднані Стейти Америки та їх уряд з президентом Джиммі Картером продовжують своє зацікавлення людськими правами в світі та „говоритимуть одверто про несправедливості“, де б вони не траплялися, включно із Советським Союзом, але робитимуть це тільки „час від часу“ і не в провокативний спосіб — заявив державний секретар Сайрус Р. Венс на пресовій конференції в понеділок, 31-го січня. Справа людських прав та їх порушення в поодиноких країнах світу, зокрема комуністичних і головню в Советському Союзі, була темою запитів кореспондентів у зв'язку з минулотижневими пересторогами Державного Департаменту урядом Чехо-Словаччини за переслідування і шикани проти інтелектуалів, які підписали „Хартію 77“, та Советському Союзу за погрози оборонцеві людських прав в Советському Союзі, д-рові Андрєві Сахарову. Відповідаючи на запити кореспондентів, як часто Америка думає виступати в обороні людських прав в чужих країнах, Венс заявив, що „ми не забираємо голосу в кожному випадку; ми говоритимемо тоді, як вважаємо це за вказане“. Венс далі заявив: „Ми не замиряємо бути скористаними чи полемічними, але ми будемо час від часу коментувати, як бачитимемо загрозу для людських прав та як уважатимемо за конструктивне так чинити“.

Сайрус Р. Венс

Під час цієї пресової конференції в Державному департаменті заторкнено ще ряд інших справ, включно з Родезією, Близьким Сходом, продажем зброї та переговорами для обмеження стратегічної зброї, новим договором в справі Панамського каналу та іншими актуальними проблемами. Рівночасно спостерігачі та кореспонденти з Москви інформують, що в Кремлі, не зважаючи на останні виступи Державного департаменту і особисто президента Картера із засудом советських шиканів проти Сахарова, далі поклали надію не тільки на продовження дотеперішньої політики детанту, але й на її корисний для Советського Союзу розвиток.

ЗСА вдержуватимуть військові залоги в Південній Кореї — каже Мондейл

Токіо. — Віцепрезидент ЗСА Волтер Мондейл заявив на пресовій конференції, яка відбулася тут на закінчення офіційних переговорів між ним і пре-мер-міністром Японії Такео Фокудой, що ЗСА додержуватимуться військових і економічних зобов'язань супроти країн Азії і тим самим задержат певну кількість військових залог в Південній Кореї. Уряд президента Картера, — заявив Мондейл, — не обернеться плечима до Азії, а наша співпраця з Японією й іншими заприязненими країнами Азії залишиться в центрі політики ЗСА. Нав'язуючи до ситуації в Кореї, віцепрезидент Мондейл відмітив, що уряд ЗСА не робитиме нічого на свою

руку без попередньої консультації з урядами Японії і Південної Кореї. Зустріч віцепрезидента ЗСА з японським прем'єром, яка тривала 90 хвилин, відбулася, як звітують кореспонденти, в дружній атмосфері. Обидва державні мужи, крім економічних проблем і конференції індустріальних країн, обмірковували також загальні політичні питання, які мають тісне пов'язання з політичними напрямками урядів ЗСА і Японії. В понеділок, 31-го січня ц.р., Фокуда влаштував у своїй резиденції парадний бенкет для привітання Мондейла і його співробітників, які супроводили його у 10-денній подорожі по країнах Європи і Японії.

Криза палива в загрозованих стейтах продовжується

Вашингтон. — Недостача палива, зокрема природного газу, спричинила багато невідгод для мешканців загрозованих зимою стейтів. Президент Джиммі Картер проголосив 35 повітряних заборон, які спробиють зменшити загрозу до стейтів, які переживають катастрофу небувалої гостроти зими, була схвалена Конгресом, і мабуть в скорому часі увійде в життя. Тим часом снігові бурі продовжуються в північній частині нью-йоркського

стейту, Огайо, Ілліной та інших. В понеділок, 31-го січня ц.р., тільки в околиці Вотертаун випало за 24 години 18 інчів снігу, припиняючи всякий рух на дорогах. Найгірше пошкодвані міста Боффало в стейті Нью-Йорк, Піттсбург в стейті Пенсильванія, Норт Каролайна в Індіані та багато інших. Криза достави природного газу в Пенсильванії і Нью-Джерсі, головно для великих підприємств і установ, все ще триває. Джон Карлсон, економічний дорадник президента Картера, заявив, що гостра зима може некорисно відбитися на загальній економіці, і ціни на харчі, бодай в першій половині року, можуть піднятися.

„РЯТУЙТЕ ВАСИЛЯ ФЕДОРЕНКА“ — ЗАКЛИКАЮТЬ БУКОВСЬКИЙ І ПЛЮЩ

Нью-Йорк. — Комітет оборони радянських політичних в'язнів інформує: Бувший український політичний в'язень Леонід Плющ та недавно звільнений російський політв'язень Володимир Буковський написали заяву в обороні українського політичного в'язня Василя Федоренка, котрий вже понад один рік продовжує голодувати в Володимирській тюрмі. Подано повний текст заяви:

17 січня з Москви повідомляли про те, що український політичний в'язень Василь Петрович Федорен-

ко, який голодує з 10 грудня 1975 р., був доведений змученнями адміністрації Володимирської тюрми до того, що намагався покінчити зі собою самоспасінням. Тюрмачики „врятували“ його, обливши окропом. Василь Федоренко народився 1928 р. в Україні. Слюсар. Перший раз був заарештований 1959 р. за „анти-радянську пропаганду“.

У Володимирській тюрмі він голодував 282 дні, протестуючи проти незаконного суду. (Закінчення на стор. 3-ій)

Гасла появилися в Ленінграді: „СССР — це тюрма народів. В неросійських республіках зростає спротив

Нью-Йорк. (Пресова Служба ЗП УГВР). — З кіл, причетних до самвидаву в ССРСР, наспіли такі інформації:

6-го квітня 1976, в день, коли був заповідений суд над російським дисидентом Андрієм Твердохлебовим, з трамвайної станції в Ленінграді виїхали три трамваї, на яких були написи: „Свобода політв'язням“, „Свобода Андрієві Твердохлебову“. 7-го квітня подібні написи появилися на будинках консерваторії, Інституту фізики, Ім. Лесгафта та на Васильківському острові. 4-го серпня на стіні Петропавлівської фортеці появилися великі написи: „Ви душите свободу, але людська душа не знає кайдан“. Напис затерли білою фарбою і тепер видний великий білий пояс. 6-го серпня, протягом одної ночі появилися написи на Невському проспекті, на Адміралтействі і на деяких автобусах: ССРСР — тюрма народів“, „КПСС — ворог народу“, „Геть з партійною бюрократією“. Після того органи КГБ довший час перевіряли автомашини та „підозрілих“ людей. 13-го вересня 1976 року в місті відбулися обшуки і арешти. Заарештували Юлія Рибакіна, Ольгу Волкову, Юлію Околову та Наталку Лесніченко. Їх обвинувачують за статтю

230 КК РСФСР („свідоме знищення пам'яток культури“) і статтю 98 КК РСФСР („свідоме знищення державної чи суспільної власності“). Рибакіна та Волкову обвинувачують ще за статтю 190-1 („поширення фальшивих думок“).

Останньою серйозною посилився спротив в неросійських республіках ССРСР. В Латвії на початку 1976 року поширювалася листівка з закликом до латвійців боротися за демократичні права, гарантовані конституцією. Листівку підписав „Демократичний Союз Латвійської Молоді“. В інших листівках російськомовні латвійськими мовами автори закликали росіян покинути Латвію, вказуючи на економічну експлуатацію Латвії; вимагали звільнення політв'язнів. В кінці шкільного року в школах поширювалася листівка з ручним написом „Свобода Латвії“. Влітку на мурах Ризької в'язниці появилися написи: „Збільшити політичних в'язнів“.

В грузинському самвидаві недавно появилися стаття Звіада Гамсахурді „Антирежимні протести в Грузії в 1976 році“. В статті говориться, що протягом 1975-76 року в Грузії було 300 випадків пожеж і вибухів бомб, в тому числі 50 випадків у Тбілісі.

Відзначення Річниці Незалежності України у Вашингтоні

Вашингтон. — Д. К. (УК-КА). — В середу і четвер 26-го і 27-го січня 1977 р., відбулися в столиці ЗСА окремі відзначення річниці проголошення Української Державності та Акту Злуки.

Як щорічно за останніх двадцять років, в середу 26-го січня ц.р., в 3-ій год. по полудні, відбулося вчорішнє відзначення цієї річниці в Палаті Репрезентантів при участі численних членів Конгресу та делегації УК-КА, яку очолював Юрій Несторчук, голова столичного Відділу УККА, в заступстві проф. Лева Е. Добрянського, Президента УККА, який в тому самому часі був занятий відкриттям міжнародної конференції „ЗСА і ССРСР після політики відпущення“, якої він був організатором і керівником.

Програма в Конгресі складалася із спеціальної молитви в наміренні українського народу, яку провів о. шамб. Михайло Федорович, канцлер Української Католицької Метрополії у Філадельфії, та промов і заяв ряду сенаторів і конгресменів, які висловлювали свої симпатії та моральну підтримку для українського народу у боротьбі за відновлення своєї національної державності.

Програма в авіях Конгресу

В четвер, 27-го січня, в гостинній авіі Будинку Рейборна, від год. 6-ої до 10-ої вечора, відбулося прийняття спеціальної програми для відзначення 59-ої річниці проголошення Української Державності та 58-ої річниці Акту Злуки. В прийнятті взяло участь понад 130 осіб, в тім багато членів Конгресу та представників етнічних організацій. Після прийняття відбулася святкова програма, яку розпочато відігранням американського гімну у виконанні п-и Ларис Дячок та вступною молитвою, яку відмовив Владика Василь Г. Лостен, Апостольський Адміністратор Української Католицької Архiepархії у Філадельфії. Вступне та привітальне слово виголосив Юрій Несторчук, голова Вашингтонського Відділу УККА.

В Сан Хозе в Каліфорнії вперше піднято український прапор

Сан Хозе, Кал. (Т. Л.). — 22-го січня о год. 11:45 тут вперше піднесено український національний прапор при частій присутності місцевих управи та української громади. Джордж Лайден, відпоручник управи міста та голова „Комітету Девелопмент Сервісес“, привітав українську громаду в імені посаджника Гелени Гейз, громаду, яка проживає в цьому третьому щодо величини міста Каліфорнії. Він підкреслював важливість цієї події в історії міста та української громади і закликав до плекання власних традицій. Опісля проголошено присягу вірності та піднесено американський прапор. Тоді о. Шумаков, настоятель православної громади в Сан Франціско, поблагословив український прапор та виголосив патрістичну молитву над прапором, як символом боротьби за волю та права українського народу. Після піднесення українського прапора Т. Лукач відчитав щорічну проклямацію. Тепер цей прапор перейшов у власність міста Сан Хозе та Організації Об'єднаних Націй, місцевої відділі якої спонзорували урочистість. Тепер прапор буде висіти один тиждень

З американських законодавців промовляли: сенатор Пол С. Сарбейнес (Меріленд), конгресмен Мілленс Фенвік (Нью-Джерсі), та конгресмен Христофор Дадд (Коннектикат). Встріч промовці підкреслювали топтання людських прав в Україні окупанти комуністично-московським режимом та закликали українську громаду в Америці до посиленої оборонної дії, так запевняючи свою повну співпрацю та підтримку в тих оборонних акціях.

З українських промовців про 22-го січня говорили Йосип Лисогір, ексекутивний віцепрезидент УККА, та д-р Віталій Гарбер, заступник директора для країнних операцій ЕРДА.

У мистецькій програмі виступав ансамбль Бандуристів під проводом д-ра Ігоря Масинка, відіспівали три українські народні пісні. Програму закінчує молитвою, яку відмовив о. ректор Василь Макух, та відспівання „Ще не вмерла України“. Ця програма була передана в Україну українською службою „Голосу Америки“.

З поміж представників етнічних організацій були полк. Ярослав Сустар, ексекутивний віцепрезидент Американської Етнічної Фундації; д-р Владислав Фляйшер, голова Чехо-Словацької Крайової Ради; Едвард Ройко, президент Чехо-Словацької Академії Наук і Мистецтва; Андрій Валюхенко, голова Відділу Національностей при Крайовому Демократичному Комітеті, і представники мадярів. З українців, крім п. Лисогора, у святкуванні взяли участь такі представники Екзекутиву УККА: мгр Іван Базарко, адміністративний директор; д-р Михайло Снігурович, заступник президента та голова Відділу УККА в Нью-Гейвені; ред. Ігнат М. Білинський, секретар; д-р Володимир Душин, редактор „Українського Квартальника“; та Михайло Шашкевич, член Екзекутиву.

Були привітні також представники інших українських установ і місцевого Відділу УККА.

Працівники рятукових загонів у Боффало перевіряють, чи в засніжених шляхах автомобілях не залишилися люди, які потребували негайного рятуку.

Не квапляться з будівлею палацу культури...

„Будівництво палацу культури на 1,200 місць веде трест „Білоцерківхімбуд“. Введення в експлуатацію — 1977 рік — такий видніс напис на величезному щиті, що стоїть біля розпочатої засніженої будови — інформувє київська „Культура і Життя“. Як це може бути, щоб в Білій Церкві, де старі дев'ятиповерхові будинки — дитячі садки, школи, магазини, а такої „невідомо-складової“ частини як палац культури зовсім не видно. Вже ось четвертий рік будувати палац і тільки фундаменти... А щоб якусь надію мати, також даремно, навіть бо матеріалу потрібно, щоб продовжувати буд-

дову, ще й досі не привезено. Від 1974 року цим будівництвом займались різні трести, а потім один по одному втрачали охоту. Гірш усього те, що вже споруджене починає псуватися і від надмірної вологості подекуди осипається штукатурка. А в тресті „Білоцерківхімбуд“ ніби цього не бачать і не дуже цим хвилюються, мовляв, „є важливіші об'єкти, їм більше уваги, а з цим ще встигнемо...“ Іншими словами, як до сьогодні в Білій Церкві змогли обходитися без палацу культури, то не такій то він уже важливий — обійдеться без нього й надалі...

КРАМНИЦЯ при Українському Музею в Нью Йорку

закупить більшу кількість СТИЛЕВИХ ПИСАНОК.

Зголошення слати на адресу:

Ukrainian Museum "Gift Shop"
203 Second Ave., New York, N.Y. 10003
Tel. (212) 228-0110

ОМУА

Об'єднання Мистців України в Америці

запрошує

НА ВІДКРИТТЯ ПЕРШОЇ ВИСТАВКИ ОБРАЗІВ

ЛЕСІ СОХАР

що відбудеться в неділю, 6-го лютого 1977 року в Галерії ОМУА при Літературно-Мистецькому Клубі в Нью Йорку, 136 2-га Авеню, о год. 1-й дня. Виставку буде можна оглядати до 20-го лютого, включно, в суботи та неділі від 12-8 вечора.

Пам'яті дружини Дж. Діфенбейкера

І вже не чути, Як море в беріг б'є... М. Зеров

сл.п. Олів Діфенбейкер

ку в особі Олів — промаймуло мені думкою.

Вертнувшись від однієї з телефонних розмов, вона делікатно пригадала Діфенбейкерів, що через яких двадцять хвилин прийде до них таксі, щоб завестися їх на обід до Спінера барбаського Сенату. Я зрозумів, що треба прощатися й це раз виявив свій жал, що не зможу їх погостити на кораблі. Джон пояснив, що вони їдуть на зібрання Сенату, востаннє перед Різдвом. Якщо ж хотів би прилучитися до них, були б „дуже раді“. Ясна річ, я зразу погодився й ми опісля в трійку провели поплудне в барбаському Сенаті, стрінувшись перед входом в означеному часі. Я був свідком, як спікер і член Сенату вітали Діфенбейкерів, а попри них і мене. „роля комішнера“ — ми сиділи втрійку в галерії), опісля, як розглядали всякі справи.

Після якої години перебування у сенатській кімнаті Олів шепнула чоловікові, що виходить за справами в місто, а мені те саме. Я рішив використати нагоду, щоб разом — як „асиста“ — вийти з назагал нецікавого зібрання, наради якого зосереджувались коло чисто місцевих справ. Я стиснув руку Джону, шепнувши „Гуд бай — Меррі Крістмас!“ і вийшов разом з Олів, ніби її ескорт. Ми вийшли на підвіря, а потім на гомилку вулицю. Олів заявила, що їде „шопінг“ — за господарськими закупками; ми попрощалися, побажавши одне одному „веселес свят“. Я подався на свою улюблену „огрівану“ пляжу на південному березі острова коло Яхт-Клубу. — вона в місто.

І не думалося тоді, що це остання наша зустріч на цьому світі... Під Різдво 1976 р. я чомусь мимохіть згадавав цю зустріч із грудня 1972. В той час десь далеко на півночі догоряла ця шляхетна жінка, жінка, що любила південні моря, сонце, погоду, природу й... свого Джона.

Цього року Джон Діфенбейкер святкує різдвяний час сам на Барбаді. Пише спогади. І напевно в них буде багато рядків присвячених невідступній Олів. Рядків і міжрядків, сповнених сумом і тугою за тим, що безповоротно минуло. Тільки пошум моря буде такий сам, як був колись, і нагадуватиме соняшні дні, що відійшли в незабудь...

Джон був тільки в купеліх штаних (теж не „а токсидо“), відсвіжений, обсмалений. В присутності Олів при лімонаді (бо ж і спека була барбаська!) ми провели яких півтори години, розмовляючи про Україну, Советський Союз, Канаду, „двомовність і багатокультурність“, одним словом про актуальні проблеми того часу. Олів була з нами, хіба що треба було відібрати телефон, замовити таксі, чи щось подібне. Так і видно було, що вона не хоче, щоб Джон турбувався цими дрібницями.

Крім жінки мас Джон іще й ефективну секретарку.

„РЯТУЙТЕ ФЕДОРЕНКА“...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

Другий раз арештували його 1967 р. та звільнили 1972 р.

В 1974 р. він подав заяву в Президію Верховної Ради та Міністерства закордонних справ про відмову від советського громадянства та просив дозволу на виїзд закордон.

В Західній Німеччині проживає його сестра Валентина, заможна Хорват.

16 вересня 1974 р. Федоренко перейшов кордон і був виданий Чехо-Словачкою владою. Йому запропонували компроміс — півтора року психушки, якщо він визнає, що його погляди хворі.

В березні 1975 р. був засуджений на 15 років за „антирадянську пропаганду“ та „зраду батьківщини“. На суді заявив протест проти советської колоніальної політики, про право України бути незалежною державою.

26 квітня 1975 р. зголосив головівку проти незаконного засуду. Гололівка тривала 98 днів.

10 грудня 1975 р. в день загальної гололівки в'язнів Владимирської тюрми він почав безстрочну гололівку в знак протесту проти порушення советським урядом декларації прав людини і проти анти-української політики.

1 лютого 1976 р. всі політ'язні Владимирської тюрми відбули гололівку.

солідарності з Федоренком.

З черги прийшла серія знущань і тортур: карцер, припинення штучного харчування, насильне зв'язання заборона носити вуса (традиція для українців) — їх насильно зголили.

Безприкладна гололівка продовжується, як і продовжуються тортури та знущання над ним вже більше року.

Обливання окропом — нова форма тортур, яка застосовується у Владимирській тюрмі.

Погіршення режиму, терор у тюрмах і таборах Союзу ССР ми пов'язуємо з односторонністю детанту, неприпинності. Західних держав, які їдуть в детант на поведі у Брежнєва та Андропова, яким потрібна західна економічна допомога, а не західна свобода інформації, свобода сумління — елементарні людські права, які вже давно існують в буржуазно-демократичних країнах.

Ми звертаємося до Вас — люди совісти, демократи, громадські організації, церкви, робітничі профспілки — рятуйте наших товаришів, рятуйте Василя Федоренка.

Боріться за здійснення заклику Міжнародної Амністії „Звільнення в'язнів совісти у всіх країнах“.

Владимир Буковський
Леонід Плющ
22 січня 1977 р.

В. БУКОВСЬКИЙ У ПАРИЖІ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

мирської тюрми на теми розв'язки національного питання.

Лист звернений до М. Подгорного, голови Президію Верховної Ради СРСР. Отже — лист мусів виходити з т. зв. легальних позицій. Годі собі уявити, щоб у листі до ВРаді в'язні могли говорити про розподіл імперії. А крім того: лист має намір стати базою для винесення національної проблеми в Београді, тобто — знов же в офіційній, чи — як кажуть — легальній площині. Тому в ньому слід тільки привітати, що росіяни стверджують факт, що в СРСР ніколи не було своєї воли в виявленні волі поневоленних народів: ніхто й ніколи їх не питав, хочуть вони належати до СРСР, чи ні. Тим більше слід привітати пояснення В. Буковського, який привіз цей документ у вільній світ: лист є виявом не ініціативи „старших братів“, а скорше їх почуття вини, що вони досі цією справою займалися надто мало...

Але... Годі не сказати, що пропозиція російських політ'язнів, хоч і являється свого роду новістю, хоч і спирається на пропозиції — як каже В. Буковський — вірменських політ'язнів, — висуває для нас перестарілий проєкт референдуму „в національних республіках“.

Отже, перед нами питання багатоплюсності нашої акції у тактичній площині. Багатоплюсності, що не порушувала б наших стратегічних цілей та не суперечила б нашим неперушим засадам суверенності народу поневоленого, але й державного.

Не входячи в питання способу розв'язання цього складного питання, слід сказати, що — не можна відмовлятися від жадної нагоди шахування окупанта. На будь-якому форумі.

Комітет Року Української Жінки припинив свою діяльність

Дня 21-го жовтня ц.р. у приміщенні УККА у Нью Йорку відбулося кінцеве засідання Комітету Року Української Жінки. Як відомо — цей Комітет постав у квітні ц.р. із ініціативи жіноцтва при Українському Конгресовому Комітеті, як одна з його комісій. Завданням Комітету було — виконати Міжнародний Рік Жінки (1975), щоб скріпити нашу спроможність і стати в обороні жінки-в'язні.

У засіданні взяли участь — окрім голови Л. Бурачинської і дир. І. Базарка, представника УККА — члена Комітету, — Стефанія Буковська, секретарка Комітету, Дарія Бойдунік — касирка, Раїса Куделя і д-р Софія Карпінська — члени. Обширний звіт, що його здала й розіслала перед тим голова — одобрено. Він об'єднав усі виступи й акції Комітету Року Жінки, а саме: влаштування дня 8-го березня, як Дня Молитви за поневолену українську жінку, численну участь у Світовій Жіночій Конференції у Мехіко з різними проявами Української делегації, як виступи на „Трибуні“, Пресова Конференція, влаштування інформаційного стенду і прийняття для делегації, вручення нашої петиції президентів Конференції, і врешті найбільш успішної з усіх — голодової маніфестації. Далі співпраця у Дні Жінки-В'язні 21-го вересня 1975 р. у Нью Йорку, який закінчився походом під будинок ОН і врученням петиції з 30,000 підписами з домаганням амністії для жінок-в'язні. Подібну петицію, звернену до президента Форда з 10,000 підписами вручено в Стейт Департаменті 3-го березня 1976 р. На закінчення діяльності Комітет Року Жінки

Л.Б.

Замість квітів для Дорогого бл. п. Андрія Чапельського зложили по 10.00 доларів на Ступендіальний Фонд Семінаристів в Бразилії: Неоніла Мечник, Ольга Чинак, Дарія Каранович, Галія Клем, Таїса Богданська. — Разом 50.00 доларів.

В ВІСНАДЦЯТУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ моєї Незабутньої МАТЕРІ

бл. п.
ОЛЕКСАНДРИ З ЛІНИЦЬКИХ
МАРКОВИЧ
був. артистки ЛАВРОВСЬКОЇ
був. відправлена
ПАНАХИДА
в неділю, 6-го лютого 1977 року
о год. 11:15 ранку
в катедральному храмі Непор.
Зачаття Пречистої Діви Марії
816 N. Franklin Street у Філадельфії, Па.

До участі в Панахиді сердечно запрошую: Приятелів, Артистів, Учні та Знайомих.
Проф. ЗОЯ МАРКОВИЧ — донька

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ

приймає негайно на різні околиці ЗСА і Канади на дуже корисних умовах праці

ОБЛАСНИХ ОРГАНІЗАТОРІВ

- Постійна праця. Запевнена платня. Соціальне, життєве і акцидентне забезпечення. Пенсійний фонд. Вакації.
- Першество мають професійні аскураційні спеціалісти. Охочих працювати для УНСоюзу — перевизначимо.
- Зголошуйтеся листово або телефонічно:

Ukrainian National Association

30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07303
Tel.: N.J. (201) 451-2200 — N.Y. (212) 227-5250-1

БАТЬКІВСЬКИЙ КОМІТЕТ при УКРАЇНСЬКІЙ НАРОДНІЙ ШКОЛІ СВ. ЮРА в НЬО ЙОРКУ

запрошує Дітей на

ШКІЛЬНУ ЗАБАВУ СВ. ЮРА в НЬО ЙОРКУ

яка відбудеться

в неділю, 6 лютого 1977 р. в шкільній залі св. Юра

215 East 6th Street

- Початок забави в 2-й годині після обіду.
- Від 2-ої год. до 5-ої з забави для передшкільної й нижніх клас від першої до п'ятої класів, а від 5-ої до 8-ої години для шостої до восьмої класів й гайскулу.
- У програмі забави різні несподіванки: гри, вітанки, забави і смачний буфет.

Весь пріхід на піддержку Української Школи св. Юра в Нью Йорку.

До побачення на забаві 6-го лютого.

УПРАВА БАТЬКІВСЬКОГО КОМІТЕТУ

НОВАЦІВНО І ПЛАСТПРИЯТ ПЛАСТОВОЇ СТАНІЩІ в НЬО ЙОРКУ

запрошує усіх Українських Дітей і їхніх Батьків міста Нью Йорку й околиці

в неділю, 20-го лютого 1977 року, о годині 2:30 по пол. (точно) до школи св. Юра, 215 Схід 6-та вул. в Нью Йорку на

ВЕЛИКУ ДИТЯЧУ КОСТЮМОВУ ЗАБАВУ

під моттом „КАЗКА ЧАРІВНОЇ ПОЛЯНИ“

- На тій забаві стрінуть жителі лісу з чарівного світу фантазії-казки.
- Забавою проведимте пл. сен. С. ГОЙДИШ при співпраці Гніздових, Сестричок і Братчиків.
- Буфет у заряді ПАНЬ з Пластпрату. Виграші та інші несподіванки.
- Канткн вступу 1.00 дол. для дітей, 2.50 — для старших.

Присмо всієї Української Дітей Метрополі Нью Йорку та околиці прийти на ту чарівну забаву, де спільно всі переживемо незабутні хвилини.

Яр. Рудницький

ВИСТАВКА ДІТЕЙ У ЛІВІНГСТОНІ

— Учні сьомої класи місцевої української парафіяльної школи св. Івана Христителя візмуть участь в мистецькій виставці, що її влаштовують кожного року католицької парафіяльної школи повіту Ессекс в Нью Джерзі. Цьогорічна виставка, в якій беруть участь заздалегідь вибрані класи поодиноких шкіл, відбудеться в п'ятницю, 4-го лютого, починаючи від год. 12-ої вполудне до 9.30 учасники, і в суботу під час цілого дня в крамничковому центрі т. зв. Лівінгстон Молл. Учні сьомої класи школи св. Івана Христителя, які від кількох тижнів приготувались до виставки під керівництвом своєї учительки проф. Галини Гурал, виставлять свої керамічні вироби з українською тематикою.

БОГДАНСЬКА І САВИЦЬКИЙ ВИСТУПАЮТЬ В НЬОАРКУ

Ньюарк. — У рамках Образотворчої Виставки Українських Мистців, влаштованої з нагоди 200-річчя Америки, тут, у неділю, 6-го лютого ц. р., о год. 3-ій по пол., при 49-й Вашингтон стр., Роман Савицький виголосить доповідь „Українські мелодії в американській музиці“. Виступатиме також піаністка Таїса Богданська, виконуючи фортепіанове сольо.

По довгій недугі, померла в Нью Йорку дня 28-го січня 1977 р. наша Улюблена МАМА І БАБЦЯ

бл. п.

ОЛЬГА БІЛИНСЬКА з дому ЛУЦЬКА

вдова по інженері Михайлові, на 90 році життя, залишаючи дочку, сина з дружиною, шнука. Брати і сестру та численну родину в Америці, Канаді й Аргентині.

ПОХОРОНИ відбудуться 1-го лютого 1977 р. з церкви св. Юра на українській цвинтарі в Бавид Бруку, Н. Дж.

Веселі ім'янини-вечерниці

81-ий Від. СУА ім. О.Степанів у Детройті, Міч., влаштував Веселі-вечерниці — ім'янини.

Второваним шляхом ко-титися життя кожного Відділу Союзу Українок, і за роки існування вже ви-робилась певна традиція та напрямок праці. Майже щороку повторюються ті самі, або подібні імпрези, але минулий рік для 81-го Від. був незвичайним. Вже понад рік членство пра-щувало над великим проєк-том, присвяченим 200-літ-тю Америки і 100-літтю українського поселення — відтворення української на-родної та історичної нощі в мініатюрі.

За ініціативою довголіт-ньої і працюючої голови Відділу Дарії Яворівської та завдяки наполегливості праці членства, створено 37 моделей-ляльок — і-сторичних персонажів і но-ші з різних частин України. Відділ має шість мати в своєму складі Софію Дол-ницьку, знану мисткиню з праці над ляльками, що по-ділилась своїм досвідом і вмінням з нашими члена-ми.

Виставкою-моделями вже користувалась не лише Союз Українок, але й укра-їнська громада Метрополі-Детройту, як і поза нею.

Більшість членів Відділу брала активну участь у праці, кожна в міру своєї спроможності, але промо-торами були голова Д. Яворівська та О.Попіж, що горіли завзяттям і ентузі-азмом. Кожна моделька докладно вивчалась із зні-мок, з описів, часом від-творювала з пам'яті; кож-ну деталь докладно обго-ворювано і вдосконалюва-но.

81-ий Від. тісно співпра-цював з українською громадою Детройту, а зо-крема з округою СУА. Успіхи Відділу поділяла вся громада.

Щоб відзначити за-вершення проєкту й відмі-тити співпрацю громади в ньому, Відділ підготував Веселі Вечерниці-Ім'янини, присвячені найменуванню ляльок. Союзники й члени української громади ме-трополі широко відгукну-лись на наш заклик і спон-зорували (стали „кума-ми“) 26 ляльок. Серед спонзорів були індиві-дуальні особи, як також і організації. Леся Сакс, ор-ганізаційна реф. Окружної управи, „кумувала“ аж двома моделькам, склавши одна з перших 100 дол. Веселі Вечерниці відбулись 24-го жовтня в залі укра-їнської католицької Церкви св. Михайла в Дірборні о год. 4-й по полудні.

Вже зі самого ранку членки 81-го Відділу та їхні чоловіки працювали: зво-зили ляльки, встановлюва-ли їх, чіпляли стрічки, роз-мішували написи, декору-вали залу, застеляли й де-корували столи, готува-ли обід.

Веселі Вечерниці-Ім'я-нини відкрила містоголо-ва відділу Тетяна Назарен-ко й попросила до голов-ного столу о.крилошанина І.Прокоповича та пред-ставників від Окружної У-прави та громади. Приві-тавши союзників і гостей та подякувавши всім спонзо-рам, що так широко відгу-кнулись на заклик Союзнок, Т.Назаренко прочитала лист від голови Відділу Д.Яворівської, котра віта-

ла своїх членів зі святом і жалкувала, що якраз була відсутня.

Дальше ведення про-грами передано Ірені Чуч-ман, яка коротко подала історію лялькового проєк-ту і почала церемонію пред-ставлення „кумів“, зазначаючи яку модельку спонзорувалась і як її назва-но.

Евген Василяна ескор-тував кожну „куму“ чи „кума“ до ляльок-моделей; пані М.Колтик та А.Стефанюк декорували їх вишиваними килимками. Виготовляються гра-моти-метрики, котрі в ско-рому часі розішлються „ку-мам“. Почесне кумівство надано голові Відділу Дарії Яворівській (у її неприя-сутності заступав чоловік — Я.Яворівський) та Олені Я.Василів Папіж, які не лише багато попрацювали над проєктом, але й збері-гають цілу колекцію у сво-їй хаті.

Мистецьку програму провела О.Лісківська. Містоголово Відділу Тетя-на Назаренко прочитала гумореску „Муки творін-ня“, власного пера, в кот-рій описала цілу спелею нашого задуму й праці. Присутні реагували з вели-ким зацікавленням, захоп-ленням і задоволенням.

8-ий Відділ мав нагоду поділитись з гостями здбі-ностями й талантами свого членства, що є досить різ-номанітні. Вже давно Від-діл задумував створити свій хор. Користуючись тим, що багато пань є спі-вучі, а чоловік Т.Назарен-ко, відомий мистець-бан-дурист Григорій Назарен-ко, згодився керувати, а (дочка Маруся акомпаню-вати), було створено жен-хоранс. Виступ женхорансу присмю здивував присут-ніх своїм виконанням. Хор виконав: „Ой, за гасем, гасем“, „Ой, у вишневу са-дочку“, „Ясени“, „Са-дом, садом кумасенько“. На закінчення мистецької частини маестро Гр.Наза-ренко проспівав жартівливі пісні: „Ой, у мене був конячок“ та „Сіав мужик гречку“. Щедрим оплес-ками присутні висловили своє захоплення програ-мою.

Ведуча програмою О. Лісківська, попросивши о. крилошанина І.Прокоповича поблагословити стра-ви і прочитати молитву, запросила гостей до обіду.

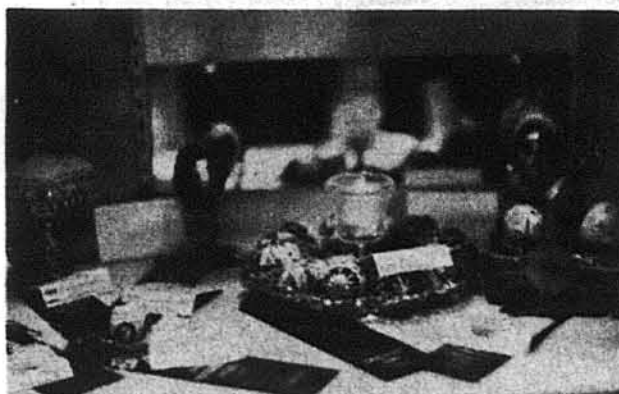
Обідом, що його приго-товили пані з Відділу під-вмілим і енергійним керів-ництвом О.Василіяна та О. Ниньовської, закінчено ве-черниці.

Вечір пройшов у мильї товаришській атмосфері. Го-сті ще довго не розходи-лись, обмінюючись вра-женнями. У всіх було поба-жання, щоб влаштувати більше вечорів такого хар-актеру, де українська громада може відпру-житись, культурно розва-житись й ближче пізнати один одно-го.

Під час святкування ро-зиграно кілька ляльок, і хо-ча прибуток був невеликий (100 дол.), його висла-но на Фонд Музею СУА в Нью-Йорку. Кошти, одержані від спонсорства Відділ від-кав, до спеціально створе-ного фонду „ляльок“, що вживається лише для на-прави-оновлення існуючих експонатів, або для створення нових.

О.Л.

Ще про виставки українського мистецтва

Виставка Ірини Адамчук в Рочестері.

У більшості, а деколи й менших, скупченнях укра-їнських поселень в Амери-ці влаштовуються різно-родні виставки українського мистецтва. Звідомлення про такі виставки появляються в наших щоденній пресі чи інших журналах. Та, доте-пер ніде не писалось про небуденні виставки влашто-вувані в центральній біблі-отеці міста Дейвенпорту, стеїту Айова. Небуденність цих виставок полягає в то-му, що вони відбулись в мі-сцевості, в якій немає укра-їнських поселень. А з тим немає там жадних україн-ських товариств, клубів, а навіть церкви.

Навесні минулого року дві виставки влаштувала студентка Пальмер коле-джу хіропрактики — Ірина Адамчук з Рочестеру, Н.П., яку в минулому році наго-роджено стипендією УНС.

Перша виставка обійма-ла ділянку писанкарства. Краса самих писанок була збагачена фотокартками, та святочними картинками, з доповненням приладдя до писання писанок, та корот-кої характеристики їхньої походження і значення символіки.

Друга з черги виставка була уже різноманітна. Пи-санки, вишивки (хрестико-вий спосіб), кераміка, різь-ба та інкрустація, часом своєї питомої краси украї-нського мистецтва притяга-ли очі глядачів — не-укра-їнців. Ця виставка, як зреш-тою і перша обіймала мис-тецькі експонати виконані Іриною Адамчук, з допов-ненням докладного опису кожної ділянки мистецтва, мали України, та значення символіки.

Відгук американців був

дуже позитивним, а органі-заторка одержала багато гратуляцій. Треба ще зга-дати, що її батько Стефан Адамчук був виконавцем інкрустаційних предметів — альбом, тризуб, хрест і па-піросниця.

Окрім вищезазначених ви-ставок, у цьому самому мі-сті, восени 1976 р., в рамках стейтської виставки „Міс-сісіпелл Фейр“, влашто-вано виставку українсько-го писанкарства. В цьому контексті українські пи-санки здобули першу і другу нагороди. На увагу заслу-говує факт, що українські пи-санки виконали не-укра-їнці — Нелла Паулетейн і її сестра Евелін.

Перша із названих пань, вступивши привагидно до української крамниці в Мін-несоті, так захопилась кра-сою українських писанок, що описала сама вивчила шукку писання писанок і за порадою Ірини Адамчук передала їх на згадану ви-ставку.

Саме такі передпийня-ти заслуговували на увагу. Жаден найулучший „замк-нений“ український бенкет не матиме так вагомого зна-чення для поширювання правди про недосагнену ін-шими красу українського мистецтва, як згадані ви-ставки. Студентці Ірині А-дамчук, як і паням Нелла і Евелін, належить велике при-знання за труд і працю в ділянці пропагування се-ред не-українців краси на-шого чудового мистецтва. В цьому році Ірина кінчає свої студії, а описала має замір присвятити, в міру сіро-можностей, можливо най-більше часу суспільній пра-ці.

І. Ляко

Свято-Михайлівський Релігійно-Громадський Центр у Філадельфії

Рік тому створена паро-хія Української Католиць-кої Помісної Церкви св. Архистратига Михайла у Філадельфії, парохом якої є о. Лев Любинський, і якого висвятив і приїхав для цієї парохії Блаженніший Па-тріярх Йосиф, закупила 16 акрову площу в північній Філадельфії.

Ту площу посвятив під будову репрезентативного храму Патріарх Йосиф 21-го вересня, 1976 р., відправив-ши там Торжественну Ар-хирейську польову Служ-бу Божу. На площі містять-ся мурований дім (22 кімн.) та інші будинки і прегарний кількості овецьовий сад. Ціла посілість положе-на в найкращій ділянці „Нової Філадельфії“ — то-чніше на північних перифе-ріях міста. Туди переселю-ється багато українських родин, з південних ділянок міста.

На площі є всі можливості розбудувати великий релі-гійно-громадський осеред-ок, де можна буде плекати свої релігійно-національні традиції, а головню органі-зувати молоді при парохії та здержати її від викор-истання, а українську об-

радову спадщину врятувати від латинищення. Кожна мо-лода людина найде там ді-лянку свого зацікавлення у рамках великої парохіяль-ної громади чи то при цер-ковних брацтвах, чи то в церковних хорі і т.д. подіб-но як при парохії св. Володи-мира і Ольги в Чикаго, або в Свято-Покровському Центрі в Клівленді.

Парохія св. Михайла сто-їть повністю і всеціло за Патріярхом Йосифом та хирейську польову Служ-бу Божу. На площі містять-ся мурований дім (22 кімн.) та інші будинки і прегарний кількості овецьовий сад. Ціла посілість положе-на в найкращій ділянці „Нової Філадельфії“ — то-чніше на північних перифе-ріях міста. Туди переселю-ється багато українських родин, з південних ділянок міста.

Найближчий крок у роз-будові Релігійно-Громад-ського Свято-Михайлів-ського Центру буде будова тимчасової молитовниці і старечого дому.

Юл. Колтун

Пам'яті Івана Дубровського

Іван Пилипович Дубров-ський народився у замож-ній селянській родині („кур-кульській“), що дало при-від більшовицькій владі в кінці двадцятих років і до самої Другої світової війни переслідувати його як „во-рога народу“. Після закін-чення семилітньої народ-ної школи в 1929 році з ве-ликим трудом, при допомо-зі друзів батька Покійного і на підставі документів „маломіщного середняка“, він вступив до технічної школи механізації сільсько-го господарства, яку й за-кінчив у 1933 році.

Про вступ до вищої шко-ли він міг лише мріяти, бо „куркульське походження“ йому це унеможливило. Спочатку працював водієм дантажного авто в радгос-пі, а пізніше (1934 рік), зно-ву при допомозі друзів вла-штувався техніком-механі-затором у Машинно-трактор-ній станції (МТС). У 1937 році його викрив, як вника „куркуля“ і звільнено з праці. Якійсь час він був без праці, але знову вірні друзі (колишній вчитель математики в семилітній школі, в той час був дирек-тором зразкової середньої школи) влаштував сл.п. І. Дубровського як лаборан-та кабінету фізики своєї школи. В 1938 році він ще допоміг Ів. Пилиповичу вступити на річні курси вчителів української мови, які він з великим успіхом закінчив і почав свою нову працю в сільській школі да-леко від міста народження. Закінчення цих курсів і праця в школі, автоматич-но давали право вступити до Харківського педагогіч-ного інституту (Заочний відділ), який сл.п. І. Дуб-ровський успішно закінчив у 1941 році, саме в час ви-буху війни.

Через хворобу (важка о-перація) був звільнений від військової служби. З прихо-дом і окупацією німцями Харківщини, сл.п. І. Дуб-ровський займав різні від-повідальні становища: був директором семилітньої школи, головою Валків-ської Прогресивної редак-торської „Українське сло-во“ Валківської райуправи, аж до вїзду на еміграцію.

По закінченні війни з пер-ших же днів включився в активне українське громад-сько-політичне й культурне життя у Ваймарі (Украї-нський допоміжний комі-тет). Із захопленням сове-

тами Тюрингії, вїхав з Харківською групою далі на захід (Герфельд, Гросс Гессен), де продовжував активну працю на станови-щі заступника голови Допо-могово комітету. Пережив страшні дні дикої репатріа-ції „на родину“, був разом з Харківською групою на чо-лі з В. Доленком, проф. М. Ветуховим, С. Підгайним та іншими, інтернований а-мериканцями, як советсь-кий громадянин, протягом трьох місяців. Совети вима-гали видачі всієї групи, але після багатьох мішаних ко-місій і слідств за наказом генерала Д. Айзенгавера їх не видано советам і переве-зено до звичайного табору вїтківців.

Далі, праця комендантом українського табору в Гер-фельді, учителем украї-нської мови й літератури у старших класах гімназії в таборі Корнбергу 1948-49 роках, був керівником кан-целярії філії ЦПУЕ (Цен-тральне представництво ук-раїнських емігрантів, Ні-меччина) у Франкфурті над Майном, де керівником фі-лії був проф. М.О. Ветухів.

1949 року вїхав з родиною до Австралії, де з пер-ших днів також включився в українське життя. Став членом редколегії першого українського тижневика на п'ятому материк у Сідней „Вільна думка“, майже в кожному числі друкували-ся його статті (1949-1955). Навіть після приїзду до А-мерики продовжував спів-працю з „Вільною думкою“ майже до останніх днів.

Із приїздом до Америки швидко включився в укра-їнське громадське життя: був членом управи Об'єд-нання Українців Вашингто-ну, а на протязі однієї ка-денції — головою Об'єднан-ня. Зразу ж по приїзді до Вашингтону подав ідею буд-ови пам'ятника Т. Шев-ченкові в столиці вільної землі Вашингтона на сто-річкях „Свободи“ (червень 1956 року). Ця ідея стала дійсністю: Величний монумент нашому Пророкові стоїть в одній з кращих ділянок Вашингтону.

Закінчивши своє велике трудове життя, сл.п. Іван Дубровський міг би сказа-ти: „А життя таке багато-гранне й прекрасне, що вар-то було перейти той склад-ний і важкий життєвий шлях“.

Родина і друзі

Український Народний Союз

ПРОГОЛОШУЄ

ПРИДІЛ СТИПЕНДІЙ потребуючим студентам на академічний рік 1977-78

Стипендії будуть признані Стипендією Комі-сією УНСоюзу студентам визначних універсе-тєв і каледжів, які є членами УНСоюзу щонай-менше два роки, на основі:

1. Фінансової потреби;
2. Студійних досягнень (оцінок);
3. Активності в українському громадському, а зокрема студентському житті.

Подання про стипендії, на формулярах, що їх можна набути в Головній Канцелярії УНСоюзу, слід вносити до 31-го березня 1977 року, на адресу:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION
30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07303

УКРАЇНЬКА СВИТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ

БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТЕЙ.

ТАРЗАН, Ч. 7696. — Весільний подарунок

Я гордий і щасливий твоїм чоловіком, дорога Сафіє!... Я жалую, що не

знайшов твоїх дорогий-них каменів... Мої друзі! Я переконав-ся...

Що це належить до вас — прийміть це як мій весіль-ний подарунок!

ВІДПОВІДЬ НАС

ЮЛІЯ КІМАН, членка УНС 58-го Від. в Юті, Н. Й., померла на 81-му році життя. Народилась в Україні і стала членкою УНС 1921 р. Поширила в смутку бра-та і дальшу родину. Похорон від-бувся 3 січня п.р. на цвинтарі пра-вославної церкви св. ап. Петра і Павла в Юті, Н. Й.

Вічна їй Пам'ять!
Марія Ковалевська, секр.

ОЛЕКСАНДРА МИСЬКІВ, член-ка Т-ва Свобода 194 Від. в Нью-Йорку, Н. Й., померла на 76-му році життя. Народилась в Києві, Україна і стала членкою УНС 1949 р. Поширила в смутку сина Миколу з родиною. Похорон від-бувся 8 січня п.р. на цвинтарі св. Андрія в С. Бавид Бруку, Н. Дж.

Вічна їй Пам'ять!
Е. Маняцький, секр.

Д-р ЛЕОНІД РОМАНОВСЬКИЙ — член УНС Т-ва Свобода 25 Відділ в Джерзі Сіті, Н. Дж., по-мер 2-го грудня 1976 р. на 68-й ро-чній. Поширила в смутку дру-жину Дануту та сестру Емілію з родиною. Похорон відбувся 4 грудня 1976 р. на цвинтарі св. о. Миколая в Чикаго, Іл.

Вічна йому Пам'ять!

Управа

МИХАЙЛО ГРИНІШАК, довго-літній член УНС Т-ва Запор. Січ 234 Від. в Елізабет, Н. Дж., по-мер на 81-му р. життя. Нар. в Надвірній, Зах. Україна, і став членом УНС в 1917 р. Поширила в смутку дружину Таню, 3 доч-ки, сина і 9 онуків. Похорон від-бувся з церкви св. Володимира на цвинтарі св. Гертруди, Кольо-нія, Н. Дж.

Вічна йому Пам'ять!

І. Іваник, секр.

ЙОСИФ ГБУР, член УНС Т-ва Со-кіл 336 Від. в Клівленді, Огайо, по-мер 27 грудня 1976 р. на 85-р. ж. Став чл. УНС в 1928 р. Поширила в смутку сина Михай-ла і дочку Марію. Похорон від-бувся 30 грудня 1976, на цвинта-рі Brooklyn Hts. в Клівленді, О.

Вічна йому Пам'ять!

Гр. Кієль, секр.

ТАКА Company
DEPARTMENT STORE
48 East 7th St.
Tel. GR 3-3550, New York, 10003

НОВА ПОЯВА: живий голос пок. Миколи Понеділка. Запи-сані його виступи: фелетони, гуморески, париси — на двох платівках. Ціна платівки по дол. 3.95 (на порто по 30 п.).

Різне

Найкраще місце на прийня-ти, бенкет, ім'янини, хрестини, товариські зустрічі, по-милки і на всі нагоди —

HOLIDAY INN of Somerville

US Route 22 (E. Bound)
BRIDGEWATER, N.J. 08807
• Різноманітна кухня та ук-раїнськ-і традиційні страви.
• Тел. (201) 528-9500, в ук-раїнській мові 201-528-1866
• Власник українськ-а під українським зарядом.

До винайму

До винайму в Брукліні, Н. Й. 4 КІМНАТИ І ЛАЗНИЧКА. Свіжо відновлені, побажані без дітей. Тел. по 3-й год. (212) 383-8069

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА

УКР. ПОГРЕБНИК

Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ. КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.
ORegion 4-2568

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

AIR CONDITIONED

Обслуґа ІЩІ ПА І ЧЕСНА. Our Services Are Available Anywhere in New Jersey. Також займаємось похоро-нами на цвинтарі в Вавид Бруку і перенесенням тіл-них Останків з різних країн світу.

801 Springfield Avenue
IRVINGTON, N.J.
NEWARK, N.J.
ESsex 5-5555

Український Католицький Цвинтар

СВ. ДУХА, Hamptonburgh, N.Y.

По інформації прошу писати або тел.

(914) 476-0764

Holy Spirit Ukrainian Catholic Cemetery
25 Chestnut Street, Yonkers, N.Y. 10701

УВАГА! УВАГА!
Вже появилася друком два прева-длив історичні документи:

„Денник Начальної Команди УГА“ і суд над генералом

М. Тарнавським

DIARY OF THE SUPREME COMMAND OF THE UKRAINIAN GALICIAN ARMY

Сторінок 326 — тверда оправа. Ціна 10.00 дол. Замовляти можна в книгарському відділі при „Свободі“, пересилаючи чек або поштовий переказ, долучуючи 0.7. центів на кошти пересилки.

30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07303

УВАГА! УВАГА!

Повинка на книгарських полицях!

ВОЛОДИМИР ЯНІВ

ЖИТТЯ

4-та книга лірики

Портрет автора — ЛЮБОСЛАВА ГУЦАЛЮКА

В книжці 30 ілюстрацій ГАЛИНИ МАЗЕПІ

Сторін — 120. Ціна — 5.00 дол. (з пересилкою)

КНИЖКА ЗУСТРІЛАСЯ З ВИСОКОЮ

ОШКОЮ КРИТИКИ!

Замовляти можна в книгарському відділі при „Свободі“, пересилаючи чек або поштовий переказ:

„SVOBODA“ BOOKSTORE

30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07303

Український Народний Союз

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.

P.O. Box 76 — 30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07303

ПАНОВЕ:
Проху вислати інформації про забезпечення

Ім'я і прізвище _____

Адреса _____

Місто _____ Стейт _____ Зіл код _____

МОЯ ДАТА НАРОДЖЕННЯ:

день	місяць	рік
_____	_____	_____

Життя — Події — Люди

СПОМИНИ та КОМЕНТАРІ

LIFE — EVENTS — PEOPLE

MEMOIRS and COMMENTARY

Книжка у твердій темно-блакитній полотноній обгортці, із золотими літерами, робота мистця

ВОГДАНА ВОЖЕМСЬКОГО.

724 сторінок. Ціна 20.00 дол. Замовляти можна в книгарському відділі при „Свободі“, пересилаючи чек або поштовий переказ, долучуючи од-ного долара на кошти пересилки.

SVOBODA, 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07303